

پکبار دیگر کوتاه و گویا!

هزارویک عیب در آفاضات جلالتماب رئیس جمهور!

و « یک کلیمه حرف حساب »

محمد امین

قسمت اول :

فروتن

در سخنرانی تأسیسی محفل خانوادگی ای که بنام لویه جرگه عنعنوی تدویر شده بود پس از هفت ماه آمادگی ها ، قیل و قال ها و تکمیل حلقه ء دیگری از کلکسیون کمیسیون با زی ها که محض برای سهم گیری در غنائم مادی و کمک های به باد آورده جامعه جهانی به کشور ویران شده افغانستان کمیسیونی بنام کمیسیون تدارک « لویه جرگه عنعنوی » بر هبری یکی از کهن سال ترین و در عین حال ساده اندیش ترین مرشد و پدر خوانده معنوی جلالتماب حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان که به حضرت مجددی شهرت دارد تشکیل شده بود امروز چهار شنبه ۲۵ عقرب سال ۱۳۹۰ هجری شمسی در تالاری (خیمه گاهی) که با شتاب بی نظیری در جوار پوهنتون " دانشگاه " پولیتکنیک اعمار گردیده بود و اکنون در امتداد هفت ماه بازسازی و به مثابه یک ساختمان مجلل و مجهز با تجهیزات لوکس ساختمانی برپا شده بود ضمن بیان تحلیل و شمارش یک **دله** دست

آورد های خود چنین گفت :

سفر ده سال اخیر ما سفری بود پر بار و پر برکت، افغانستان از هیچ و از تنها و از بدختی و از بیچاره گی و از هیچ نداشتن به کشوری رسیده که میلیون ها فرزند و بچه اش درس میخوانند. هزارها تن دیگر به پوهنتون های کشور میروند، هزاران فرزند دیگر ما در خارج درس میخوانند. صحت عامه ما، شفاخانه های ما، کلینیک های ما بارها بارها بهتر شده، بلکه صد ها بار بهتر شده، ثروت مملکت ما زیاد شده، پول مملکت ما زیاد شده، « در سفر کوتاهی که با هلیکوپتر از دفتر به اینجا داشتم، شهر کابل را از هوا دیدم که یک عالم فرق کرده، چهره اش تغییر کرده، شهرهای دیگر افغانستان همچنین، سرک ما، آب ما، برق ما، ذخیره اسعاری افغانستان از 180 میلیون دالر در سال 2002 به حساب سال خارجی ها میگوییم که در ذهن من است.».

وقتی هر معادله و هر نسخه ای و حتی تشكیل و تأسیس هر نهادی در وجودان عمومی جامعه و مردم مشخص نباشد که چه رابطه ای و چه نسخه ای میتواند برای التیام زخم های کهن و خونین جامعه و مردم مفید و مثمر باشد ؟ دور از انتظار نیست که کسانی بویژه زمامدارانی دریک جامعه عقب نگاهداشته شده مانند افغانستان با ارائه و سرازیر ساختن آمار جعلی و با طی کردن تقریباً سه کیلومتر راه که توسط یک فروند چرخ بال می پیمایند و ارائه یک آمار مصنوعی که از قبل برای شان دیکته شده باشد گروهی از نخبه گان را بفریبد . و در راستای هزاران دروغ و کذب به قول معروف از « کاه » کوه بسازد .

حکایت می کنند شخصی ازیک حمالی که تازه از یک روستا به شهر غرض حملی آمده بود پرسید که آقای حمال ! میتوانی این صندوق را به خانه ام در طبقه پنجم خانه این ساختمان انتقال دهی ؟ حمال در جواب گفت که چرا نه مگر چقدر مزد می دهی ؟ آن شخص که سخت زرنگ و دغل بازیود گفت که هیچ ! حمال ضندوق را بلند کرد و بدوش کشید و بالاخره به خانه دغل باز که در طبقه پنجم مؤقیعت داشت رساند و حمال که تقاضای مزد را کرد شخص زرنگ برایش گفت که کدام مزد ؟ من خو گفتم که هیچ ! حمال گفت که همان هیچ را بده خو بده ! وقتی دغل باز دید که حمال از کسانی است که تا هنوز بُوی چنین فریب کاری ها و دغل بازی های بازار به مشام اش نرسیده در پاسخ به حمال بیچاره گفت که آن قالین را کنار بزن و بگو که در زیر آن چیست و آنرا بردار ! شخص دغل باز از حمال پرسید که در زیر آن چیست ؟ حمال در پاسخ گفت که هیچ ! شخص دغل باز و فریبکار بدون انکترین تأملی گفت که من گفته بودم هیچ ! اکنون آن هیچ ! را بردار و برو اما مواطن باشی که ولخرجی نکنی !

اکنون آن حکایت شخص شیاد و زرنگ دربرا بر حمال روستائی شبیه به حکایت سخنرانی موکب همایونی جلالتمآب حامد کرزی است که با لآخره از قصر مبارکه ارگ شریف با براق اجاره ای یعنی همان چربال یا هلیکوپتر مبارک زمین نشینان اجلال نزول فرمود و یکبار دیگر با فرمائیشات گهر بار خودزمین و آسمان شهر را لاف باران ساخت ! حقیقت مطلب این است که تکرار این کشفیات با این آفات طنزگونه داستان مشروعیت نظام مافیائی را زیر سوال میبرند که حضرت جلالتمآب کرزی به عنوان مقدترین مهره مسد شخص اول مملکت را اشغال فرموده است ! زیرا از اظهارات جلالتمآب کرزی که خود را رئیس جمهور منتخب مردم افغانستان می خواند این واقیعت کاملاً بر ملا میگردد که جناب شان نیز فرصتی یا به عبارتی اجازه نیافته است که از دیوار های بلند و آهین زندان مخلین « قصر گلخانه » بیرون آیند و سری به ویرانه های شهر کابل بزنند ؛ اکنون که از فرمائیشات و سخنان گهر بار حضرت حامد کرزی یادآوری کردیم ، حالاً بگذریم از

سخنان صحیح و ناصحیح جلالتمآب کرزی ، و بگذریم از اینکه چگونه خود بر ابطال مشروعیت سیاسی و حقوقی اداره مافیائی اش صحه ماند ؛ مگر بد نه خواهد بود تا ببینیم که رؤس سخنرانی آن جناب چه بوده و وی کدامین وظائفی را با الهام از دستورات قدرت های بزرگ جهانی بر شانه های یاران دیرین خود که در مجمعی بنام « لویه جرگه عنعنوی » گرد هم آورده شده اند گذاشت ؟ چنانچه خود جناب کرزی به مثابه کسی که نیاز دیده بود تا در این باره از یاران راستین خود طالب مشورت شوند و در همین راستا نیز طی یک خطبه غرای خود دو مسأله مهم و به قول جلالتمآب حامد کرزی که حیاتی و « استراتیژیک » تلقی شده است به مثابه خطوط اساسی برای « لویه جرگه عنعنوی » یا مجمع بزرگ سنتی بیان و ترسیم کرد اما اکنون باید بید که آن دو موضوع که به قول جلالتمآب ارزش حیاتی دارند کدام است ؟

۱ : مسأله پیمان « استراتیژیک با ایالات متحده امریکا »

۲ : صلح با مخالفان رژیم اعم از مخالفان مسلح و غیر مسلح نظام جمهوری شبه اسلامی !! و مافیائی جلالتمآب کرزی یعنی همانهای که هم بر میخ میزند و هم برنعل !! و با سیاست های شترمرغی خویش بدون آنکه برای حل بحران در جامعه طرح و تئوری را ارائه کنند به نرخ روز شعار میدهند !! و با شعار های که از درد معده تولید میشوند ژست مخالفین مسلح و غیر مسلح را در می آورند .

از مسخره ترین شرائطی که برای تصویب پیمانی به اصطلاح « استراتیژیک » با امریکا به مثابه شرائط حیاتی برای مردم ما گذشته شده است همانا شرائطی است که اداره ای بنام افغانستان با گذشت ۵ سال تمام با همه هیاهوی که گاه گاهی بنام دولت مشروع ، منتخب و دارای استقلال از آن به مصرف می رسانند شرط جلوگیری از عملیات شبانه نیروهای خارجی ، تلاشی و بازرسی منازل و خانه های مردم بی گناه افغانستان ، زندانی ساختن مردم افغانستان و انتقال آن به زندان های مخفی خارجی ها بویژه زندان های ایالات متحده امریکا ، کشتار مردم بی دفاع افغانستان بنام تزویریست ها و مرتبط با شبکه های تروریستی و برای انعقاد پیمان به اصطلاح « استراتیژیک » با امریکا و سپس با فرانسه ، انگلیس ، و دیگر قدرت های کوچک و بزرگ حاضر گذشته شده است . !! هرگاه ماهیت این همه شرائط و شروطی را که به مثابه خطوط سرخ از سوی اداره ای بنام افغانستان عنوان شده است نگریسته شود ، پرده از یک حقیقت تلخ و درد ناکی که تمامی زمامداران مافیائی جامعه ما از آن نان می خورند بیرون می آفتد و آن این است که با دریغ و تأسیف حاکمان پوشالی و پُفكی در جامعه ما در امتداد دهه سال گذشته به مردم نجیب افغانستان دروغ گفته اند که یک شرکت تجاری سهامی را به غلط بنام دولت مستقل ، آزاد و منتخب مردم افغانستان

می نامیدند ، زیرا ارائه شرایط بسیار کوچک با این همه تشریفات و مصارف گزارف که تقریباً هشت ماه تمام برای انعقاد آن بلند رتبه ترین گروهی از بروکرات‌های « گلخانه‌ای و نازی آبادی !!» مشغول شده بودند ، خود گواه این حقیقت است که به قول معروف « زیرکاسه نیم کاسه بوده » است .

و بدون تردید آن نیم کاسه مزمن ساختن ویروس استخاره‌ای بوده که با تغییر قانون اساسی افغانستان بویژه فصل دوازدهم مواد مندرج صلاحیت‌ها و امتیازات **بابای ملت** که در ماده یکصد و پنجاه و هشتم چنین بیان شده‌اند : لقب **بابای ملت و امتیازاتی** که توسط لویه جرگه اضطراری سال یکهزار و سیصد و هشتادو یک هجری شمسی به اعلیحضرت محمد ظاهرشاه ، پادشاه سابق افغانستان ، اعطای شده است ، با رعایت احکام این قانون اساسی مدام‌الحیات برای ایشان محفوظ می‌باشد " با کمی تغییر و با حلول روح مفادات آن در وجود مبارکه جلالتماب کرزی با مشروعیت گرفتن از مهمانان محفل خانواده‌گی یعنی « لویه جرگه عنعنی » صورت می‌پذیرفت ، مگر با دریغ و تأسف !! که با دلائل خاص و از « جنس استخارهء مجعلو » سخن به درازا کشید و این هدف مهم !! حاصل نگردید و اجرای این پروژه به یک فرصت دیگری شاید به آخرین سال ریا " سنت " جمهوری مافیائی جلالتماب کرزی موکول شد. مگر همین « استراتیژی » که دو کلمه حرفى بیش نبود از سوی جلالتماب کرزی و دیگر حواریون پروژه استخاره مجعلو ایضاً با شدت تکذیب و گفته شد که این هم از توطئه‌های دشمنان دین و افغانستان است که گویا برای یک هدف دیگری این « لویه جرگه » را با هزینه‌های فراوان روی آورد ه ایم ؟ زیرا بدون آنکه راجع به این « یک کلمه حرف حساب » در « دل غافل !! » ما چیزی خطورکرده باشد دشمنان تابلودار افغانستان عزیزانرا « سربازار ! » ساختند

ادامه دارد

یار زنده صحبت باقی

20/نومبر / 2011